ב ס ״ ד

בהיכלו

פרשת קרח תשפ״ד

גליון מס 126

מיסודו של
מרן מוהרא״ש זי״ע

בנשיאות מו״ר
הרה״צ ר׳
יצחק שמואל
אהרן לעזער
שליט״א

נחלת

הוּא מִיָּד רוֹצֶה לְתַפֵּס אוֹתְךָ!

בְּאַחַת מֵהַתַּעֲנִיּוֹת, בְּסִיּוּם הַתַּעֲנִית בָּא אֶחָד מִתַּלְמִידֵי מוֹהַרַנ״תְ זַ״ל לְבֵיתוֹ וְלֹא מָצָא תֶּכֶף וּמִיָּד מַה לֶּאֱכֹל, וּמֻחְמֶצֶת זֶה הִתְקוֹטֵט עִם אִשְׁתּוֹ וּמֵרֹב מַחְלֹקֶת בָּרַח מִבֵּיתוֹ אֶל מוֹהַרַנ״תְ זַ״ל, וְתֶכֶף וּמִיָּד כְּשֶׁנִּכְנַס אֶל מוֹהַרַנ״תְ זַ״ל הִכִּיר בּוֹ מוֹהַרַנ״תְ זַ״ל שֶׁהוּא עָצֵב מְאֹד וְתֶכֶף הֵבִין בְּעַצְמוֹ מַה הָיָה וְאָמַר לוֹ: ״מִסְתָּמָא הִתְעַנִּיתָ וְלֹא מָצָאתָ תֶּכֶף וּמִיָּד לֶאֱכֹל וְנִתְעוֹרְרָה מַחְלֹקֶת״... וְאָמַר לוֹ אָז: ״בְּכָל דָּבָר שֶׁבִּקְדֻשָּׁה שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה, וּבִפְרָט עִנְיַן שֶׁל מְסִירַת נֶפֶשׁ, **כְּבָר עוֹמֵד הַסַּמ״ךְ מֵ״ם וְרוֹצֶה לְתָפְסוֹ בְּמִצְוָתָן**, וְעַל כֵּן כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה אֵיזֶה עִנְיָן שֶׁל מְסִירַת נֶפֶשׁ צָרִיךְ לְהִזָּהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא יִתָּפֵס **בִּנְכְלֵי עַרְמִימָיוּת הַיֵּצֶר, הֵן בְּכַעַס, וְהֵן בְּעַצְבוּת**, רַק אִם עָשִׂיתָ דָּבָר שֶׁל מְסִירוּת נֶפֶשׁ אֶחָז בָּזֶה וְאַל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כְּלָל יִהְיֶה אֵיךְ שֶׁיִּהְיֶה, **וְתַאֲרִיךְ אַפְּךָ עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ**״.

וְאָמַר רַבִּי לֵוִי יִצְחָק, שֶׁהָעִנְיָן שֶׁל לָדוּן לְכַף זְכוּת שֶׁהִזְהִיר רַבֵּנוּ זַ״ל עַל זֶה מְאֹד, הוּא בִּפְרָט עִם אִשְׁתּוֹ, **כְּשֶׁאָדָם דָּן אֶת אִשְׁתּוֹ תָּמִיד לְכַף זְכוּת יִהְיֶה אֵיךְ שֶׁיִּהְיֶה, עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ שָׁלוֹם בַּיִת**, וְזוֹ כַּוָּנַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ ״בְּחָכְמָה יִבָּנֶה בַּיִת״.

(לקוטי שיחות וספורים
כתב יד תתשעג תתשעד)

// מִשְׂחָק בְּאֵשׁ

// מַה יֵּשׁ לְךָ עִם אֲחֵרִים?

כַּמָּה תְּמוּהָה הִיא הַמַּחְלֹקֶת, אֵיךְ בְּכָלָל אֶפְשָׁר לְהִתְפַּתּוֹת לְהִתְעָרֵב בְּאֵיזוֹ מַחְלֹקֶת, לְנַסּוֹת לְתַקֵּן אֲחֵרִים, כְּשֶׁעוֹד לֹא גָּמַר עִם עַצְמוֹ... אִם רַק יִסְתַּכֵּל הָאָדָם עַל עַצְמוֹ בְּעֵין אֱמֶת, לֹא יִהְיֶה מְסֻגָּל בִּכְלָל לְדַבֵּר עַל אֲחֵרִים כְּשֶׁהוּא רָחוֹק מִתִּקּוּן עַצְמוֹ כָּל כָּךְ... הֲרֵי הַסַּכָּנָה הִיא עֲצוּמָה, רוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁאֵין מִי שֶׁיּוֹצֵא נָקִי כְּשֶׁנּוֹגֵעַ בְּאֵשׁ **הַמַּחְלֹקֶת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בִּפְרָט בְּמַחְלֹקֶת עַל אִישׁ כָּשֵׁר וְצַדִּיק אֲמִתִּי.**

אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֵׂכֶל יִזְכֹּר תָּמִיד לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא **תִּהְיֶה לוֹ אַף פַּעַם שׁוּם שַׂיָּכוּת אֶל אֲבַק מַחְלֹקֶת כָּל שֶׁהִיא**, שֶׁתָּמִיד יַחְדִּיר בְּדַעְתּוֹ שֶׁאֵין לְאַף אֶחָד סוֹף טוֹב מִמַּחְלֹקֶת, וְלָמָּה לוֹ לְהַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּסַכָּנָה נוֹרָאָה כָּזוֹ לְחִנָּם.

// זֶה בְּעַצְמוֹ הָעִנְיָן

בְּפָרָשָׁתֵנוּ מֵבִיא רַשִׁ״י (בְּמִדְבַּר טז כז) אֶת דִּבְרֵי חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: **״רְאֵה כַּמָּה קָשָׁה מַחְלֹקֶת, שֶׁהֲרֵי בֵּית דִּין שֶׁל מַטָּה אֵינָם מַעֲנִישִׁים לִפְנֵי שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וּבֵין דִּין שֶׁל מַעְלָה אֵינָם מַעֲנִישִׁים לִפְנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה, אֲבָל בְּמַחְלֹקֶת, אֲפִלּוּ תִּינוֹק בֶּן יוֹמוֹ נֶחְטָף מֵעֲרִיסָתוֹ״!.**

וְלָמָּה בֶּאֱמֶת? מַדּוּעַ מַגִּיעַ עֹנֶשׁ לְתִינוֹק, הוּא אֵינוֹ בַּר עֲנָשִׁים בִּכְלָל? הַתֵּרוּץ פָּשׁוּט מְאֹד (עַיֵּן סֵפֶר ״גּוּר אֲרְיֵה״ לַמַּהֲרַ״ל מִפְּרָאג זַ״ל עַל פָּסוּק זֶה), בְּכָל עֲבֵרָה אַחֶרֶת הָעֹנֶשׁ הוּא לְכַפֵּר עַל עֲוֹנוֹ, אֲבָל **הַמַּחְלֹקֶת - הִיא עַצְמָהּ הָעֹנֶשׁ**, כְּשֶׁיֵּשׁ מַחְלֹקֶת מְאַבְּדִים אֶת הַחַיִּים טוֹבִים מִיָּד, לֹא כְּעֹנֶשׁ מְכַפֵּר, אֶלָּא זֹאת אֵשׁ הַמַּחְלֹקֶת בְּעַצְמָהּ - כְּשֶׁאַתָּה מַבְעִיר אוֹתָהּ, אַל תִּתְפַּלֵּא שֶׁפִּתְאוֹם אַתָּה חַי בַּגֵּיהִנּוֹם...

זֹאת אֵשׁ הַמַּחְלֹקֶת בְּעַצְמָהּ - כְּשֶׁאַתָּה מַבְעִיר אוֹתָהּ, אַל תִּתְפַּלֵּא שֶׁפִּתְאוֹם אַתָּה חַי בַּגֵּיהִנּוֹם...

וְשִׂימוּ לֵב אָכֵן, רַשִׁ״י לֹא מֵבִיא אֶת מַאֲמַר חַכְמֵינוּ הַנִּזְכָּר לְעֵיל בַּפְּסוּקִים בָּהֶם מְתֹאָר הָעֹנֶשׁ שֶׁנִּבְלְעוּ בָּאֲדָמָה, אֶלָּא **עוֹד בִּפְסוּקֵי הַמַּחְלֹקֶת, כַּאֲשֶׁר נִצְּבוּ מוּל מֹשֶׁה, שָׁם כְּבָר אִבְּדוּ אֶת חַיֵּיהֶם!**

// גֵּיהִנּוֹם מוּל גַּן עֵדֶן

מִדָּה טוֹבָה מְרֻבָּה הִיא כַּאֲשֶׁר הָאָדָם בּוֹרֵחַ תָּמִיד מִמַּחְלֹקֶת, **הֵן בְּבֵיתוֹ** - הוּא נִזְהָר תָּמִיד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר, אֲפִלּוּ כְּשֶׁיֵּשׁ דֵּעוֹת שׁוֹנוֹת, הוּא תָּמִיד חוֹתֵר לְשָׁלוֹם וְאַהֲבָה, **וְהֵן עִם כָּל סוֹבְבָיו** - בְּפִיו תָּמִיד מִלִּים שֶׁל שָׁלוֹם וְקֵרוּב לְבָבוֹת, **וְהֵן עִם עַצְמוֹ** - הוּא תָּמִיד מְחַפֵּשׂ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת בְּעַצְמוֹ וְלֹא מְשַׁוֶּה מַה עוֹבֵר עָלָיו בֵּין טוֹב וּבֵין רָע - הוּא לֹא עוֹזֵב אֶת כִּסּוּפָיו אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ״ן חֵלֶק א׳ סִימָן ל״ג) אָדָם כָּזֶה מַרְגִּישׁ עֲרֵבוּת וּנְעִימוּת הַגַּן עֵדֶן בְּזֶה הָעוֹלָם מַמָּשׁ. כִּי **כְּמוֹ שֶׁהַמַּחְלֹקֶת הִיא עֶצֶם הַגֵּיהִנּוֹם, הַשָּׁלוֹם הוּא עֶצֶם הַגַּן עֵדֶן**, וְאָדָם כָּזֶה זוֹכֶה שֶׁמּוֹחוֹ מֵאִיר בְּאוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִתְעַנֵּג עַל נֹעַם זִיו הַשְּׁכִינָה בְּכָל יוֹם, אַשְׁרֵי לוֹ.

(עַל פִּי ״שִׂיחוֹת מוֹהֲרַא״ש״ עַל פָּרָשַׁת קֹרַח)

דיבור אחד

עִקַּר הַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה הוּא עַל־יְדֵי תְּפִלָּה, דְּהַיְנוּ שֶׁיִּתְפַּלֵּל תָּמִיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּמְחַל וְיִסְלַח לוֹ עַל מַה שֶּׁפָּגַם וִירַחֵם עָלָיו מַעֲתָּה וְיַצִּילֵהוּ מֵעֲוֹנוֹת. (לִקּוּטֵי הֲלָכוֹת הִלְכוֹת אוֹנָאָה, הֲלָכָה ג)

כְּלִי לְהָכִיל בְּתוֹכוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁבָּעוֹלָם

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ
לְסֵדֶר קְרִיאַת [בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל] כ"ה סִיוָן הַתשפ"ב

הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה יַגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בְּיַבְנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֶב, עִיר הַשִּׂמְחָה, וְדִי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר, הוי"ה עֲלֵיהֶם יַשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשַּׁבָּת קוֹרְאִים פָּרָשַׁת קֹרַח, וְהִיא שַׁבָּת מְבָרְכִים חֹדֶשׁ תַּמּוּז, וְהַפָּרָשָׁה מַכְרֶזֶת וְאוֹמֶרֶת עַל גֹּדֶל נְחִיצוּת מִדַּת הַשָּׁלוֹם לָאָדָם בְּכָל עִנְיָנָיו, שָׁלוֹם עִם עַצְמוֹ, שָׁלוֹם עִם בְּנֵי בֵּיתוֹ, שָׁלוֹם עִם כָּל מַכִּירָיו וּמְיֻדָּעָיו, כִּי לֹא מָצָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשָּׁלוֹם (סוֹף מַסֶּכֶת עוּקְצִין), וּמֵיָּד שֶׁיֵּשׁ שָׁלוֹם יֵשׁ כְּלִי לְהָכִיל בְּתוֹכוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁבָּעוֹלָם, וּמִדִּבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֵלּוּ מוּכָח שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הָיָה מְחַפֵּשׂ אֵיזֶה כְּלִי לְהַחֲזִיק בְּתוֹכוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁהָיָה רוֹצֶה לְהַשְׁפִּיעַ לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא מָצָא אֶלָּא הַשָּׁלוֹם, כִּי תְּחִלָּה לָאֵל יֵשׁ הֶמּוֹן נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת אֵצֶל עַם יִשְׂרָאֵל, תּוֹרָה, תְּפִלָּה, מִצְווֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, עַד אֲפִלּוּ הָרֵיקִים שֶׁבָּהֶם מְלֵאִים מִצְווֹת כִּרְמוֹן, אֲבָל כָּל אֵלּוּ עֲדַיִן אֵין לָהֶם כּוֹחַ לְהַחֲזִיק בְּתוֹכָם בְּרָכָה, כִּי תּוֹרָה לְבַד, אִם לֹא זָכָה, נַעֲשָׂה לוֹ סַם הַמָּוֶת רַחֲמָנָא לִצְלָן, וְכֵן תְּפִלָּה לְבַד אִם אֵינוֹ יוֹדֵעַ טִיב תְּפִלָּה, וּתְפִלָּתוֹ מִן הַשָּׂפָה וְלַחוּץ, אֵין לוֹ כְּלִי לְקַבֵּל בְּתוֹכוֹ אֶת הַבְּרָכוֹת, וְכֵן מִצְווֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים כְּשֶׁאֵינָם בִּשְׁלֵמוּת, הֵם כְּמוֹ כְּלִי מָלֵא חֹרִים, שֶׁכָּל הַשֶּׁפַע נוֹזֵל וְנִשְׁפָּךְ לַחוּץ, נִמְצָא שֶׁבְּוַדַּאי יֵשׁ כֵּלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים שֶׁהָיוּ יְכוֹלִים לְמַלֹּאות אוֹתָם עִם בְּרָכוֹת ה', אֲבָל כְּשֶׁהֵם לְעַצְמָם עֲדַיִן אֵין לָהֶם הַכּוֹחַ לְהַחֲזִיק בְּתוֹכָם אֶת הַבְּרָכָה, אֲבָל מֵיָּד שֶׁיֵּשׁ שָׁלוֹם זֶה הַמַּשְׁלִים וְהַגּוֹמֵר שֶׁל הַכֵּלִי, שֶׁעַכְשָׁו יֵשׁ אֶפְשָׁרוּת לְמַלֹּאות אוֹתוֹ עִם בְּרָכוֹת ה' וְיִהְיֶה הַכֵּלִי עוֹמֵד חַי וְקַיָּם לָנֶצַח.

הֲרֵי לְמֵדִים מִזֶּה כַּמָּה חָשׁוּב וְיָקָר מִדַּת הַשָּׁלוֹם בְּכָל דָּבָר, שֶׁלְּמִּוּד הַתּוֹרָה יִהְיֶה עִם שָׁלוֹם, וְעִסְקַת הַתְּפִלָּה יִהְיֶה עִם שָׁלוֹם, וְכֵן קִיּוּם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְווֹת יִהְיוּ עִם שָׁלוֹם, עַד שֶׁהַשָּׁלוֹם יְלַוֶּה אָדָם בְּכָל עִנְיָנָיו, וְאָז יֵשׁ לוֹ כְּלִי מֻכְשָׁר לְקַבֵּל בְּתוֹכוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁבָּעוֹלָם.

עַל כֵּן בּוֹאוּ נָא אַחַי וְרֵעַי הַיְקָרִים, וְנִשְׁקִיעַ הֶמּוֹן בְּמִדַּת הַשָּׁלוֹם, עַד שֶׁהַקְּהִלָּה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁלָּנוּ תִּצְטַיֵּן בְּמִדַּת הַשָּׁלוֹם בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ, וַיַּכִּירוּ וְיֵדְעוּ כֻּלָּם שֶׁאֲנָשִׁים אֵלּוּ שְׁלֵמִים הֵם עִם עַצְמָם, שְׁלֵמִים עִם בְּנֵי בֵּיתָם, שְׁלֵמִים עִם כָּל מַכִּירָם, עַד שֶׁהַשָּׁלוֹם יִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם, וּנְקַבֵּל עַל יָדוֹ פְּנֵי מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ, וִיכֻמּוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פָּרָשָׁה ט' סִימָן ט) כְּשֶׁמָּלָךְ הַמָּשִׁיחַ בָּא אֵינוֹ פּוֹתֵחַ אֶלָּא בְּשָׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (יְשַׁעְיָה נב) מַה נָּאווּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם, כֵּן יְהִי רָצוֹן בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ.

הַמְאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ וְחֹדֶשׁ טוֹב וְשָׂמֵחַ!

יצחק שאול הרבין ליעציי

שו"ת בן ברסלב

מאת מוהרא"ש זי"ע

כְּשֶׁאֲנִי כּוֹעֵס אֲנִי לֹא שׁוֹלֵט בְּעַצְמִי וּבַבַּיִת נִהְיָה גֵּיהִנֹּם...

שָׁלוֹם לְמוֹהֲרָא"ש הַצַּדִּיק הַנִּפְלָא מִיַּבְנְאֵל. שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרִיאוּת וַאֲרִיכוּת יָמִים.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הָעֵצָה שֶׁלְּךָ. כְּשֶׁאֲנִי וְאִשְׁתִּי רָבִים, אֲנִי מֵעִיר לָהּ וּמְבַקֵּר אוֹתָהּ וְזֶה גּוֹרֵם מְרִירוּת לְשִׁנֵּינוּ. אָמְנָם זֶה נִשְׁמַע אַכְזָרִי פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ אַךְ כְּשֶׁאֲנִי בְּכַעַס אֲנִי לֹא יָכוֹל לִשְׁלֹט בְּעַצְמִי. יֵשׁ בֵּינֵינוּ חֹסֶר אַהֲבָה וְהַעֲרָכָה וְהִיא עֻזְבָה לְהוֹרִים שֶׁלָּהּ רָחוֹק מִבֵּיתֵנוּ. אֲנִי בְּחֹסֶר וְדָאוּת וּמְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וְשֶׁאֲנִי יוּכַל לִהְיוֹת הַבַּעַל הַבַּיִת נִפְלָא בְּשִׁבִילָהּ וּנְכַבֵּד אֶת הַגִּיהִנֹּם שֶׁנּוֹצָר. מַה הַצַּדִּיק מַצִּיעַ לִי לַעֲשׂוֹת?

תשובה

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ב'
לְסֵדֶר וַיְחִי י"א טֵבֵת הַתשע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נ"י

לְנָכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי רוֹאֶה שֶׁכַּמָּה שֶׁאֲנִי לֹא יִכְתֹּב עַל עִנְיַן שָׁלוֹם בַּיִת, זֶה לֹא מַסְפִּיק, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב מִי שֶׁמְּאַבֵּד אֶת הַשֵּׂכֶל שֶׁלּוֹ, הוּא רָב תָּמִיד עִם אִשְׁתּוֹ, וּמְחַפֵּשׂ אֶת הַחֲסָרוֹנוֹת דַּיְקָא אֵצֶל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְהוּא שׁוֹכֵחַ שֶׁהוּא גַּם כֵּן מָלֵא חֲסָרוֹנוֹת וְכוּ', וּבִפְרָט כְּשֶׁהוּא כַּעֲסָן וְכוּ', וּמוֹצִיא אֶת הַכַּעַס שֶׁלּוֹ עַל אִשְׁתּוֹ, זֶה פָּשׁוּט אָדָם אַכְזָר שֶׁמִּתְאַכְזֵר עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְאַחַר כָּךְ הוּא אוֹמֵר שֶׁיֵּשׁ בֵּינוֹ לְבֵין אִשְׁתּוֹ חֹסֶר אַהֲבָה וְכוּ', זֶה בָּא רַק מֵחֲמַת חֲסָרוֹן הַדַּעַת וְכוּ', וְזֶה לֹא רַק אֶצְלְךָ, אֶלָּא אֵצֶל כָּל זוּג יֵשׁ אוֹתָהּ בְּעָיָה וְכוּ'.

וְלָכֵן כָּל זוּג צְרִיכִים לְזָכֹר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לִבְנוֹת בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחִלָּה לִהְיוֹת עֲתָרָנִים, וּלְוַתֵּר אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְאָז אַף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לָלֶכֶת אֶל שׁוּם בֶּן אָדָם שֶׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בַּיִת וְכוּ', כִּדֵּי שֶׁהַשָּׁלוֹם יִשְׁרֶה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שֵׂכֶל וְדַעַת

לָמָּה אַתָּה מִתְלוֹנֵן?

אֵיךְ לְהִתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהֵיוֹת שֶׁעֲדַיִן אֵין בֵּית חֲרֹשֶׁת שֶׁמְּיַצֵּר שֵׂכֶל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קַנְיוֹן וְכוּ', שֶׁמּוֹכְרִים שָׂמָּה שֵׂכֶל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכַוֵּן בְּכָל יוֹם שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּעֵת שֶׁמִּתְפַּלְּלִים אֶת הַבְּרָכָה "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אָז עַל דַּעַת וְשֵׂכֶל, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְדָרִים מ"א.): "דַּעַת קָנְיָתָ מַה חָסַרְתָּ, דַּעַת חָסַרְתָּ מַה קָנְיָתָ", אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלָכֵן כָּל זוּג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל דַּעַת וְשֵׂכֶל, אֲשֶׁר הַשֵּׂכֶל הַיָּבֵשׁ אוֹמֵר שֶׁצְּרִיכִים לִהְיוֹת וַתְּרָנִים, וְאָז הַשָּׁלוֹם שׁוֹרֶה בַּבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּפַיֵּס אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתַבְטִיחַ לָהּ אֶת אַהֲבָתְךָ אֵלֶיהָ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהִיא תָּמִיד תַּחְזֹר אֵלֶיךָ, אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְהַפְסִיק עִם הָאַכְזָרִיּוּת וְהַכַּעַס שֶׁלְּךָ, שֶׁלֹּא תָּבִיא אוֹתְךָ לִשּׁוּם דָּבָר, רַק אֶל שְׁאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתָּיו וְאֶל גְּרוּשִׁין בְּטוּחִים רַחֲמָנָא לִישֵׁזְבָן, לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ אֶת זֶה? וְיָדוּעַ אֲשֶׁר רַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר (שִׂיחוֹת הָרַ"ן סִימָן רס"ד) שֶׁצְּרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנְּפָשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיַּלְדֵיהֶם, צַעַר הָעִבּוּר וְהַלֵּדָה וְהַגִּדּוּל, כַּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכָל עֹצֶם מַכְאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֲפָנִים הַקָּשִׁים וּכְבֵדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְּרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בָּבָא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנָשֵׁיכוּ כִּי הֵיכִי דְּתִתְעַתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְּרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּהְיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) 'דַּיְּינוּ שֶׁמְּגַדְּלוֹת אֶת בָּנֵינוּ וּמַצְלוֹת אוֹתָנוּ מִן הַחֵטְא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוֹד גָּדוֹל בַּחֲסִידוּת בְּרֶסְלֶב, שֶׁהַבַּעַל מָכְרָח לַעֲזֹר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֶה לִהְיוֹת מְקֹרָב אֶל רַבֵּנוּ זַ"ל וּלְצַיֵּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן לַעֲזֹר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוּבָנִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתִּתְצַיֵּת אוֹתִי, וְאָז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמְאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

עִם נִכְנַס אֶפִּיקוֹרֹס אֶחָד אֶל רַבִּי נָתָן זי"ע וּפָתַח אֶת פִּיו בְּדִבּוּרִים נֶגְדּוֹ יִתְבָּרַךְ, רַחֲמָנָא לִצְלָן, רַבִּי נָתָן יָשַׁב עַל מְקוֹמוֹ בְּסֵבְלָנוּת וְשָׁתַק עַד שֶׁסִּיֵּם הַלָּה אֶת כָּל טַעֲנוֹתָיו וְתַעֲרוּמָתוֹ. וְאָז נַעֲנָה לוֹ בְּתָמִימוּת: **"אֵינִי יוֹדֵעַ מַה רַע עָשָׂה לְךָ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא... אֲנִי רוֹאֶה שֶׁאַתָּה בָּרִיא וְאִשְׁתְּךָ בְּרִיאָה וְהַיְלָדִים בְּרִיאִים, לֹא חָסֵר לָכֶם שׁוּם אֵיבָר, עַל מַה וְלָמָּה אַתָּה מִתְרַעֵם כָּל כָּךְ עָלָיו יִתְבָּרַךְ?"...**

וּכְשֶׁשָּׁמַע הָאֶפִּיקוֹרֹס דְּבוֹרִים אֵלּוּ יוֹצְאִים מִפִּיו שֶׁל מוֹהֲרַנַ"תְּ זַ"ל בְּתָמִימוּת וּבִפְשִׁיטוּת כָּזוֹ, נִכְנְסוּ הַדְּבָרִים עָמֹק לְתוֹךְ לִבּוֹ, וְנִתְעוֹרֵר בָּאֱמֶת בִּתְשׁוּבָה, וְהִתְחִיל לִבְכּוֹת וְהִתְחָרֵט עַל כָּל מַה שֶּׁדִּבֵּר.

כֵּן גַּם הָיָה מִנְהָגוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"שׁ כָּל מִי שֶׁבָּא אֵלָיו וּבְפִיו כָּל מִינֵי קְשָׁיוֹת וּסְפֵקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, לְהַזְכִּיר לוֹ: "תְּהִלָּה לָאֵל, אַתָּה בָּרִיא וְאִשְׁתְּךָ בְּרִיאָה וְהַיְלָדִים בְּרִיאִים, וּמָה אַתָּה כָּל כָּךְ מִתְלוֹנֵן עַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא".

"זֶה נִקְרָא טוֹב?"

רַבֵּנוּ זַ"ל אָמַר פַּעַם, כְּשֶׁאָדָם אוֹמֵר תָּמִיד: "טוֹב לִי", אָז בַּשָּׁמַיִם אוֹמְרִים: **"זֶה נִקְרָא טוֹב?" וּמַרְאִים לוֹ בָּאֱמֶת מַה זֶּה טוֹב, וְנוֹתְנִים לוֹ טוֹב יוֹתֵר**, אֲבָל אִם אָדָם רָגִיל לוֹמַר: "רַע לִי", אַז אוֹמְרִים בַּשָּׁמַיִם: "זֶה נִקְרָא רַע? אֲנַחְנוּ נִרְאֶה לְךָ מַה נִקְרָא רַע", וּמַרְאִים לוֹ, רַחֲמָנָא לִישֵׁזְבָן, כָּל מִינֵי רָעוֹת.

עַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם תָּמִיד לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לוֹמַר: **"טוֹב לִי, וְיִהְיֶה עוֹד יוֹתֵר טוֹב"**, וְלֹא כְּדַרְכָּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁשּׁוֹאֲלִים אוֹתָם: "מַה אִתְּךָ ? מַה שְׁלוֹמְךָ ?" וְהֵם עוֹנִים: "רַע לִי מְאֹד, מַר לִי מְאֹד" וְכוּ', רַק צְרִיכִים לוֹמַר: "טוֹב, בָּרוּךְ הַשֵּׁם, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁיִּהְיֶה עוֹד יוֹתֵר טוֹב". כְּשֶׁאָדָם מַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ בָּעֲבוֹדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזּוֹ שֶׁל תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבֵּחַ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חִנָּם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, אָז בֶּאֱמֶת יִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהַכֹּל הוּא עַל יְדֵי תּוֹדָה וְהוֹדָאָה.

אוֹתָהּ כַּמּוּת שֶׁל זְמַן

כִּי בֶּאֱמֶת יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד עַל מַה לְהוֹדוֹת לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאִם יִהְיֶה חָזָק מְאֹד לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, יִתְרַחֵב לִבּוֹ לְבַקֵּשׁ עַל לַהֲבָא. וּבָזֶה מִתְפָּרְשִׁים דִּבְרֵי רַבֵּנוּ זַ"ל (לִקּוּטֵי־מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב), שֶׁחָרַב הַתְּפִלָּה יֵשׁ שְׁנֵי חִדִּים "צַוְויי שַׁאַרְפְּן", כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמט, ו): "וְחֶרֶב פִּפְיוֹת בְּיָדָם", הַיְנוּ שְׁתֵּי פִּיּוֹת, זֹאת אוֹמֶרֶת הַחֶרֶב יְכוֹלָה לַחְתֹּךְ מִשְּׁנֵי הַצְּדָדִים, וּמִי שֶׁזָּכָה לְחֶרֶב זוֹ, צָרִיךְ לָדַעַת אֵיךְ לִלְחֹם בָּהּ, שֶׁלֹּא יַכֶּה אוֹתָהּ לְיָמִין אוֹ לַשְּׂמֹאל, אֶלָּא יִהְיֶה קוֹלֵעַ אֶל הַשַּׁעֲרָה וְלֹא יַחֲטִא, הַיְנוּ כִּי חֶרֶב הַתְּפִלָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת בּוֹ תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה הַרְבֵּה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּמִצַּד שְׁנֵי צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ עַל לַהֲבָא.

> "אֵינִי יוֹדֵעַ מַה רַע עָשָׂה לְךָ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא... אֲנִי רוֹאֶה שֶׁאַתָּה בָּרִיא וְאִשְׁתְּךָ בְּרִיאָה וְהַיְלָדִים בְּרִיאִים, לֹא חָסֵר לָכֶם שׁוּם אֵיבָר, עַל מַה וְלָמָּה אַתָּה מִתְרַעֵם כָּל כָּךְ עָלָיו יִתְבָּרַךְ?"...

וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרָא"שׁ זַ"ל, אֲשֶׁר צְרִיכִים לָדַעַת אֵיךְ לִלְחֹם עִם הַחֶרֶב, שֶׁלֹּא יַכֶּה אוֹתָהּ לְיָמִין אוֹ לַשְּׂמֹאל, הַיְנוּ הֵן לְיָמִין תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וְהֵן לִשְׂמֹאל תְּפִלָּה וּבַקָּשָׁה לְהַבָּא, **שְׁנֵיהֶם צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּכֹחַ שָׁוֶה**, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁעַל פִּי רֹב בּוֹכִים וּמִתְבַּכִּים עַל מַה שֶּׁחָסֵר לָהֶם, וְזֶה עִקַּר תְּפִלָּתָם, אֲבָל תּוֹדָה וְהוֹדָאָה הֵם נוֹתְנִים רַק מְעַט דְּמְעַט, וְעַל כֵּן אֵינָם פּוֹעֲלִים בִּתְפִלָּתָם שׁוּם דָּבָר, אֲבָל אִם הָאָדָם יִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁמְּבַקֵּשׁ עַל לְהַבָּא, הַיְנוּ שֶׁיְּכַוֵּן אוֹתוֹ זְמַן שֶׁל תְּפִלָּה וּבַקָּשָׁה לְהַבָּא, זֶה נִקְרָא שֶׁקּוֹלֵעַ אֶל הַשַּׁעֲרָה וְאֵינוֹ מַחֲטִיא, וְאָז תִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ, כִּי צְרִיכִים אֶת שְׁנֵיהֶם, מִצַּד אֶחָד צָרִיךְ תָּמִיד לִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וּמִצַּד שְׁנֵי צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ תָּמִיד עַל לְהַבָּא, וְעַל יְדֵי זֶה דַּיְקָא יַצְלִיחַ, וְצָרִיךְ שֶׁיְּכַוֵּן שְׁנֵיהֶם בְּיַחַד, שֶׁיִּהְיֶה כָּל כָּךְ תּוֹדָה וְהוֹדָאָה כְּמוֹ הַבַּקָּשָׁה.

(ע"פ שיחות מוהרא"ש ח"ח ערך "תודה והודאה")

אֲבֵדָה בְּמַתָּנָה

אֶל חַדְרוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ זַ"ל, נִכְנַס יְהוּדִי אֶחָד שֶׁהָיָה עָנִי מָרוּד, וְקָבַל לְפָנֵי רַבֵּנוּ זַ"ל שֶׁהִנֵּה יֵשׁ לוֹ כַּמָּה בָּנוֹת שֶׁהִגִּיעוּ לְפִרְקָן, וְאֵין לוֹ פְּרוּטָה אַחַת בִּשְׁבִיל נְדוּנְיָה וּשְׁאָר צָרְכֵי הַחֲתֻנָּה.

חָזָה רַבֵּנוּ זַ"ל בְּעֵינָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁכַּוָּנָתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי לַשָּׁמַיִם, כִּי הָיָה אִישׁ כָּשֵׁר, וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם כָּל יָמָיו, וְעָנָה וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ זַ"ל: "**תִּסַּע, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר לְךָ**"...

לְלֹא שׁוּם שְׁאֵלוֹת וּסְפֵקוֹת, נָסַע הָאִישׁ תֵּכֶף־וּמִיָּד לְדַרְכּוֹ, כְּצִוּוּי הַצַּדִּיק. בְּעוֹדוֹ עַל הַדֶּרֶךְ, רָאָה אֵיךְ נוֹסַעַת לְפָנָיו עֲגָלָה יָפָה וּמְכֻבֶּדֶת, וּבְתוֹכָהּ פָּרִיץ עָשִׁיר אֶחָד, וּפִתְאוֹם נוֹפֶלֶת מִן הָעֲגָלָה שַׂקִּית מְלֵאָה עִם כֶּסֶף, וְהָעֲגָלָה נוֹסַעַת הָלְאָה.

תֵּכֶף־וּמִיָּד הֶעֱמִיד הָאִישׁ אֶת עֶגְלָתוֹ, הֵרִים אֶת הַשַּׂקִּית הָאֲבוּדָה, וְנָסַע בְּמְהִירוּת וּבְזְרִיזוּת אַחַר הָעֲגָלָה שֶׁל הַפָּרִיץ כְּדֵי לְהַחֲזִיר אֶת הַכֶּסֶף לִבְעָלָיו, כִּי הֵבִין שֶׁעוֹד מְעַט יַבְחִין הַפָּרִיץ בַּאֲבֵדָתוֹ וְיִסּוֹב עַל עֲקֵבָיו, וְיִתְפֶּסֶנּוּ עִם הַכֶּסֶף בְּיָדוֹ... וְאָכֵן הִשִּׂיג הָאִישׁ אֶת הָעֲגָלָה, הֵשִׁיב אֶת הַכֶּסֶף לַפָּרִיץ, וְהוֹדָה לוֹ הַפָּרִיץ מְאֹד עַל זֶה, וְגַם נָתַן לוֹ כַּמָּה מַטְבְּעוֹת לְאוֹת תּוֹדָה, וְנָסַע הָלְאָה.

אַחַר עוֹד נְסִיעָה קְצָרָה, שׁוּב רוֹאֶה הַיְהוּדִי שֶׁנּוֹפֶלֶת הַשַּׂקִּית מֵעֶגְלַת הַפָּרִיץ, וְשׁוּב הֵרִים אֶת הַשַּׂקִּית תֵּכֶף־וּמִיָּד וְהֶחֱזִירָהּ אֵלָיו, וְהַפָּרִיץ בִּקֵּשׁ סְלִיחָתוֹ מְאֹד עַל טִרְחָתוֹ, וְנָתַן לוֹ מַטְבֵּעַ יָפָה עַל נֶאֱמָנוּתוֹ וִיגִיעָתוֹ, וְנָסַע הָלְאָה.

כְּשֶׁקָּרָה כֵּן גַּם בַּפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית, הֵבִין הָאִישׁ שֶׁהַלֹּא יֵשׁ דְּבָרִים בְּגוֹ, וּמֵאֵת ה' שֶׁיִּמְצָא אֶת הַשַּׂקִּית שָׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְאָז נִזְכָּר בִּבְרָכַת רַבֵּנוּ זַ"ל: "**תִּסַּע, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר לְךָ**", וְהִתְיַשֵּׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁכְּבָר לֹא יַחֲזִירֶנָּה לְגוֹי, כִּי בְּוַדַּאי זוֹ מַתָּנָה מִן הַשָּׁמַיִם שֶׁיִּהְיֶה לוֹ מִמַּה לְחַתֵּן אֶת בְּנוֹתָיו...

אוּלָם, כְּעָבוֹר קְצָת זְמַן, הִבְחִין הַגּוֹי הַפָּרִיץ בָּאֲבֵדָה, וְתֵכֶף־וּמִיָּד הֶעֱמִיד אֶת עֶגְלָתוֹ וְנָסַע בַּדֶּרֶךְ חֲזָרָה לְחָפְשָׂהּ, וּבַחֲזָרָתוֹ עָבַר עַל פְּנֵי הָאִישׁ שֶׁמָּצָא אֶת שַׂקִּית הַכֶּסֶף, וְעָנָה וְאָמַר לוֹ: "**אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד שֶׁשּׁוּב אִבַּדְתִּי אֶת הַשַּׂקִּית, וּבְךָ אֵינֶנִּי חוֹשֵׁד כְּלָל, הֱיוֹת שֶׁהֶחֱזַרְתָּ לִי כְּבָר שְׁתֵּי פְּעָמִים, אֲבָל אֲנִי עוֹד חוֹזֵר לְחַפֵּשׂ, אוּלַי מִשֶּׁהוּ אַחֵר מְצָאתָ**"... וְנָסַע הָלְאָה, וְהַיְהוּדִי שָׂם לְמְקוֹם מְגוּרָיו, וְהָיָה לוֹ שֶׁפַע גָּדוֹל לְחַתֵּן אֶת בְּנוֹתָיו.

הַנִּלְמָד מִן הַמַּעֲשֶׂה הַנִּפְלָא, שֶׁבְּעִנְיָן פַּרְנָסָה, אַל לוֹ לָאָדָם לָתֵת לַה' יִתְבָּרֵךְ עֵצוֹת וּדְרָכִים שׁוֹנוֹת אֵיךְ יִתֵּן לוֹ פַּרְנָסָה... כִּי הַרְבֵּה שְׁלוּחִים לַמָּקוֹם לְהָבִיא לָאָדָם פַּרְנָסָתוֹ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה לֶאֱמוּנָה וּבִטָּחוֹן, וְהוּא דָּבוּק בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וּבַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים, בְּוַדַּאי תִּהְיֶה לוֹ כָּל הִצְטָרְכוּתוֹ בְּכָל עֵת, אַשְׁרֵי לוֹ!

(שיחות מוהרא"ש, חלק י"א, אות פרנסה)

סיפור לשבת

למעשה!

דַּוְקָא כָּאן

// מִסְתָּמָא יֵשׁ לְךָ מַה לְתַקֵּן כָּאן

פַּעַם בָּא אָדָם אֶל רַבֵּנוּ זַ"ל וְהִתְלוֹנֵן שֶׁמְּאֹד מַפְרִיעַ לוֹ הַמָּקוֹם אֵיפֹה שֶׁהוּא עוֹבֵד, עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ זַ"ל: "**אִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁטּוֹב לְךָ לַעֲבֹד בְּמָקוֹם אַחֵר, אֲזַי הָיָה שָׂם אוֹתְךָ בְּמָקוֹם אַחֵר, וְעַכְשָׁו שֶׁאַתָּה בַּמָּקוֹם הַזֶּה, מִסְתָּמָא יֵשׁ לְךָ מַה לְתַקֵּן שָׁם**".

// לִמְסֹר אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי

רַבֵּנוּ זַ"ל לִמֵּד אוֹתָנוּ לְהִתְקַשֵּׁר "לַנְּקֻדָּה הַשַּׁיֶּכֶת אֶל לִבּוֹ בָּעֵת הַזֹּאת" (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן לד), אַל לָאָדָם לוֹמַר אִם הָיִיתִי בְּמָקוֹם אוֹ בְּמַצָּב הִתְעוֹרְרוּת אַחֵר הָיִיתִי יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל, כֵּעֵת אֵינִי יָכוֹל, כִּי זֶה סִימָן שֶׁאֵין הָאָדָם מְחַפֵּשׂ הָאֱמֶת, רַק רוֹצֶה שֶׁיּוֹלִיכוּ אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה כְּפִי דַּעְתּוֹ וּרְצוֹנוֹ, **וְעִקַּר הָאֱמֶת הוּא לִמְסֹר אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלָדַעַת שֶׁאִם אֲנִי נִמְצָא כֵּעֵת בְּמַצָּב וּבְמָקוֹם כָּזֶה, זֶה סִימָן שֶׁאֲנִי יָכוֹל לְדַבֵּק עַצְמִי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ מִכָּאן.**

// מַה מֵּעִיק לְךָ?

גַּם בִּתְפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ צָרִיךְ הָאָדָם לְהִתְחַבֵּר לַנְּקֻדָּה הָאֱמִתִּית, **לְהִתְפַּלֵּל עַל דָּבָר שֶׁמֵּעִיק לוֹ בְּיוֹתֵר, וְעַל הַצָּרָה שֶׁהוּא בָּאֱמֶת מְרֻגָּשׁ בַּלֵּב**, וּכְשֶׁכְּבָר עוֹסֵק בִּתְפִלָּה בְּוַדַּאי יִתְעוֹרֵר לְהִתְפַּלֵּל עַל שְׁאָר צְרָכָיו, וְהָעִקָּר לֹא לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ וּלְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עַל מַה שֶּׁכּוֹאֵב לוֹ.

וְכָךְ אָמַר פַּעַם רַבִּי נָתָן זי"ע לְאֶחָד שֶׁבָּא אֵלָיו וְשָׁאַל אִם לְהִתְפַּלֵּל עַל עֲבוֹדַת ה' אוֹ עַל פַּרְנָסָתוֹ, וְהִכִּיר בּוֹ מוֹהֲרַנ"תְ שֶׁהוּא עָנִי וְאֶבְיוֹן וַחֲסַר לֶחֶם מַמָּשׁ וְזֶה מַה שֶּׁבֶּאֱמֶת מֵעִיק לוֹ וְאָמַר לוֹ: "**אַתָּה תִּתְפַּלֵּל בְּעִקַּר עַל פַּרְנָסָתְךָ, כִּי זֶה אַתָּה מַרְגִּישׁ בְּלִבְּךָ, וּכְשֶׁתִּתְעוֹרֵר לִתְפִלָּה עַל יְדֵי זֶה בְּוַדַּאי תִּתְפַּלֵּל גַּם עַל צָרְכֵי נִשְׁמָתְךָ**".

דפוס צבעים אמיתיים

לזכות עמנואל בן יהודית אריאלה להצלחת ולזיווג הגון בקרוב

לזכות ר' יחיאל בן שלומצה ה"י

לזכות יצחק עזרא בן אסתר נוגה לזיווג הגון

לזכות ולרפואת ר' שלמה ברוך בן רבקה ה"י

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

להשתתפות בזכות הגדולה בהדפסת והפצת הגיליון

בהעברה בנקאית: ע"ש "ידידי עיר ברסלב"

בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437

בנדרים פלוס: קופת "ידידי עיר ברסלב"

לציין בהערה: עבור גיליון בהיכלו